

κεραμίδα

κεραμίδα, η, ουσ. [<αρχ. κεραμής], η κεραμίδα· ανέλπιστη, ξαφνική ατυχία ή δυσκολία: «έβαλε όλα του τα λεφτά στην τάδε μετοχή κι αποδείχτηκε φούσκα. -Πω πω κεραμίδα!»·

- μου 'ρθε κεραμίδα στο κεφάλι, **α.** ένιωσα μεγάλη έκπληξη, ιδίως οδυνηρή: «όταν είδα τη γυναίκα του αγκαλιά με τον καλύτερο φίλο του, μου 'ρθε κεραμίδα στο κεφάλι». **β.** βρέθηκα μπροστά σε ανέλπιστη ατυχία, σε ανέλπιστη δυσκολία: «η υποτίμηση της δραχμής μου 'ρθε κεραμίδα στο κεφάλι». Από την εικόνα του ατόμου που νιώθει μεγάλη έκπληξη ή που περνάει δύσκολη στιγμή, όταν του έρθει ξαφνικά μια κεραμίδα στο κεφάλι, καθώς περπατάει. Συνών. μου 'ρθε καταπέλτης / μου 'ρθε μπαλτάς.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας